

LA CAMPANA DE GRACIA

SANT DOMINGO, CANTIS.

!!! Tant gran y va á la font y trenca 'ls cantis!!!

A SANS Y Á MINYONS

NO 'LS PROMETIS QUE NO 'LS DONES.

Y donchs, senyor Ruiz Zorrilla ¿qué fem? ¿Ahornt es tot alló que deya? Vaja; ¿qué reformem?

¿Diu que l' exercit queda reduit á quaranta mil homens y que ha armat la milicia? ¿Tal mateix? Donchs vol anar endevant y fora... ¿Ah, dolent! Ja 'l coneix jo á vosté; be prou que 'l veig venir. Vosté 's vol fer seva la opinió pública y vol demostrar al pais que 'ls republicans diem mentida quan sostenim ab energía que la monarquía es incompatible ab las reformas radicals, y ab lo benestar dels paissos...

En fi, *hágase el milagro, aunque lo haga Ruiz Zorrilla* com diu un capellá que jo coneix...

¿Y ial mateix 'l clero reb en gran? Y es clar, home, si es lo que 'ls federals diem: lo clero no té res que veurer ab l' Estat; lo clero que s' entengui directamen ab los creyents, que se 'l deixi en complerta llibertat y ell ja s' arreglará y 's procurarà medis per sostenirse; *Nada, nada*: ¡cops de sabre al pressupost!...

¿Y diu que despatxa tanta generació de las oficinas? Ben fet. Aquesta colla de ganduls val mes que treballin, que produixin; aixis l' estat hi guanya de duas maneras.

Lo que m' engresca mes de vosté es la bandera de moralitat que ha enarbolat. Si senyor: guerra á la immoralitat. Y... que tal ¿quants lladres hi ha presos? ¿Quants n' hi ha en la garjola? Es que no s' ha de mirar res.

Tant si son rics com pobres, los que la fassin aquells l' han de pagar,

¿Y ja ha establir lo jurat? Are será una altra cosa, are 'ls ciutadans tindrem una garantia mes á favor de la recta administració de justicia,

¿Y tal mateix es cert que 's reposan los ajuntaments injustament destituïts, y las diputacions arbitrariament suspesas, y que cambia 'ls governadors despotas, com don Bernat de Barcelona, lo célebre senyor Helguero de Lleida y altres y altres?

¿Donchs las llibertats democráticas serán una veritat?..

Be, be. Aixó no es ni la mitat de lo que demana 'l poble; pero vaja, vinga, algo es algo; sempre es donar una satisfacció á la opinió pública y en aquet sentit estem disposats á aplaudir al govern y á mirarlo ab bons ulls, ab benevolencia...

Pero calli, ¿qu' es aixó que llégeixo? ¡Quedo parat! ¿No? ¿Cóm s' entent?... ¿Donchs es mentida tot alló qu' havia dit?... Miri que diu la *Igualdad*.

Diu que no 's reposan los ajuntaments y las diputacions.

Que no hi ha cambi de governadors.

Que no s' arma la milicia ni 's reduceix l' exercit.

Que no hi ha cap empleat á la presó.

Que no 's separa la Iglesia del Estat.

Que hi ha grans dificultats per las economías.

Que per are no hi res del Jurat.

¿Donchs no? ¿Donchs tot alló era música? Ja m' ho pensaba!

¿Qué 's creu que m' ha enganyat?

Cá, home, cá. Afortunadament coneix lo que son los progressistas.

Vostés son gent de molta llenga y pochs fets; baladrejan molt y no fan res de profit; ometen y no compleixen; cridan molt, fan

tocar molt l' himne de Riego, pero no passen d' aquí; son com lo caball siciliá: gran entrada, vigorosa embestida, pero á lo millor, ¡pata-plum! á terra.

Pero mirin que ab lo poble no s' hi juga. Lo qu' han promés ho han de cumplir. Los castellans diuen: *No hay plazo que no se cumpla ni deuda que no se pague*. Los catalans diem:

á sans y á minyons

no 'ls prometis que no 'ls dones.

Si no ho compliu ¿perqué ho prometiau?

Afortunadament 'l pais ja sab que ha de fer tant cas de las vostras paraulas com de lo que ha trobat abuy.

Ja sab que tot ho ha d' esperar de la República democrática federal.

A. SERRA.

Otello. Lo diumenje passat lo célebre artista senyor Mayeroni obtingué un triunfo en la representació del *Otello*. La sublime creació de Skakespeare y la fama justa del senyor Mayeroni feren que 'l teatre del *Prado Catalan* estigué plé de gom á gom.

Lo senyor Mayeroni estigué sempre en carácter y observarem que 's va presentar en escena vestit ab propietat, sense faltar á la veritat històrica com habian fet altres artistas. En los actes tercer, quart y quint fou objecte de varias ovacions, sobre tot en lo quint durant lo qual estigué sublime. La senyoreta Pasquali estigué á la altura á que 'ns té acostumats, en lo paper de *Desdémona*, aixis com lo senyor Maine en lo de *Yago*.

En resúmen, podem dir que 's representá un bon *Otello* y que aquesta obra donará tantas ó mes bonas entradas á la Empresa que la *Dama de las Camelias*, sobretot quan lo senyor Mayeroni estiga completament curat de la enfermetat que sofreix en la garganta.

BATALLADAS.

Sembla que 'l senyor Cabot está enfurimat ab la *Independencia* y la *Plassa de Sant Jaume* per haber publicat dos sueltos qu' eli considera ofensius y denigrants per la seva honra y bon nom. A nosaltres ens ha sorpres lo llenguatge d' aquet pobre senyor y 'ns ha admirat y deixat blaus que s' hagi considerat aludit, es á dir: que hagi pres candela. Defentantse com un *brau almagravar*, deya 'l senyor Cabot, segons l' extracte que han publicat los periódichs, que á consecuencia del cambi de comissions que hi havia hagut, ell havia passat de la presidencia de la comissió segona á la de la primera, sense pensar, ni imaginar sisquera, que un fet tant *sensill* (per nosaltres aixó de cambiar comissions es un xich *complicat*) y tan *ignosent* havia de donar motiu á que una *vil y miserable culebra* (¡bufa!) *arrosegantse per terra* (y estant los carrers tant mal empedrats!) intentés tirar sa *venenosa baba* sobre son tant *altiu* (aixó si qu' es cert) com pur front (¡en lo fron ray! Val mes aquí qu' en la honra!) que res ni ningú ha pogut tacar ni tacar may. (¿Vol dir que ni la suor li taca?)

Mes endevant *jurá* 'l senyor Cabot, que si la fortuna li dona la sort d' averiguar qui ha sigut lo verdader causant, la primera veu, lo primer eco que ha propagat tant vil calumnia, *arrancarli la llengua* per mes que en tal empresa tingúes que sacrificar sa propia existencia.

¿Y á n' aquest home han fet president de la comissió de dret? ¿Y aquest es llenguatge d' usar en una corporació?

Lo senyor Soler y Matas va dir, en apoyo del senyor Cabot, que las parets de la casa de la Ciutat encara son de cristall, ab lo qual s' equivoca de mitj á mitj perque jo y molts com jo, sempre las he tingut per parets de pedra. Lo que podia dir es que en l' edifici hi

ha molts parets *mestres* y ab aixó hauria estat en lo cert.

La qüestió es que 'l senyor Cabot ha sabut embolicar á tot l' Ajuntament en una qüestió purament personal y que á ningú mes que á n' ell li tocaba ventilarla, y que l' ajuntament está disposat á contestarab mes energía á las indirectas que s' han fet al senyor Cabot que no pas á las que 's varen fer al senyor Marsá sobre 'l tant cacarejat assumpto del *bacallá*.

En la casa de Caritat, no fa gaires dias s' hi va morir un noy de repent. Com are hi ha una Junta decent, enemiga de *cofts* y *mofts*, á don Bernat li va semblar que aixó de morir-se un noy de repent, habenthi una Junta posada per la Diputació Republicana, no podia ser. Y sense encomanarse á Deu ni al Diable, va remetre una comunicació á la comissió permanent dientli cada inexactitut que valia un' hostia, y denunciand que 'l noy en qüestió havia mort á consecuencia d' una pallissa que li havia donat un xicot ¡¡de onse anys!!!

Vaja, si jo fos de 'n Ruiz Zorrilla, á don Bernat lo feya jutje, perque 's veu que per lo criminal hi té bon ull.

Don Bernat, digui al ex-vice-director de la casa de Caritat (a) Xana, que li torni 'l ral ó que l' enteri millor.

Perque 'ns han dit que 'l senyor Xana li está xiulant las aurellas tot lo dia.

Lo general Le Fló, embaixador de Fransa en Russia, se va presentar al Czar y li va fer un discurs. En un dels periodos va pronunciar la paraula *República* y allavors diuen que 'l Czar va fer una ganyota.

Avans no farà las que faig jo quan sentho anomenar al Czar de Russia, ó siga al tirá de Polonia, feyna li dono.

Volen reduir lo sou de la embaixada de Fransa, de 50.000 duros á 18.000. Pero senyor Olóza, ¿qu' está borratxa aquesta gent? Per haberho de fer per aquet preu tant se valdria la República... que suprimiria la embaixada.

Vegin si 'l senyor Ruiz Zorrilla 's proposa ó no moralisar la situació, que tothom parla de si 'l ministre de la guerra senyor Córdoba ascendirá á capitá general donantse ell mateix lo nombrament. Veritat es que un entorxat no es cap punt negre, pero en cambi es un punt groch.

¿Y encara hi haurá qui cregui ab aquesta gent?..

¡Ay senyor! ¿Quants ne va deixar lo rey Herodes!

¿Ho volen creurer que 'n Sagasta encara es á Madrid?

Vostés se farán créus, pero es veritat.

¡Ay, ay, ay!

Encara vull veurer que li donarán la cartera de Estat.

¡No 'n caldria d' altra!

Lo senyor Ruiz Zorrilla 's proposa, entre altres economías, rebair la assignació que té l' embaixador de Fransa.

Suposo que tots vostés ja deuen saber que l' embaixada de Fransa te de sou ¡50000 duros al any!

Don Salustio: aquesta gent vol perjudicarli 'ls interessos.

Si tal reforma 's realisa, l' Olóza se 'n deura anar als banchs de la oposició.

Allí deura dir que hi ha economías que no 's poden fer, perque redundan en desprestigi y perjudici de la dignitat espanyola.

Y deura acabar dient:

¡Ay del pais que así se entrega á ánimos económicos! Señores: ¡Dios salve al pais! ¡Dios salve la embajada!

Diuen que 'l senyor Pons y Montells (á) l' *Inglés* se presenta candidat per Igualada. Lo senyor Pons y Montells es empleat en lo govern civil y deu tenir ganas de creixer.

Encara 'm recordo de quan feya versos dolents pe 'ls tros de paper... Me recordo de que tothom se n' hi burlaba!...

¿Y a n' aquet senyor volen fer diputat?

A proposit d' economías, ja que 'l senyor Ruiz Zorrilla sembla dicidit á realisarne en gran, li recomanem:

Que no tinga gos.

Que no 's mudi la camisa mes que un cop cada quinse dias.

Que s' afaiti sol.

Que se 'n vagi á viure en un quint pis.

Que fumi d' estanch.

Y altrás economías per aquet estil.

Prou me sembla que las economías d' en Ruiz Zorrilla y lo qu' he trobat abuy passarán per un mateix camí.

Aré ja diuhen que 'n Córdoba 's nega á ferne en lo ministeri de la guerra.

Desenganyintse, del mitj del fanch no 'ns ne pot treurer cap rey, tant si es democrátich com absolutista.

Los que vulguin saber com se poden realisar economías, que 's prenguin la molestia de anar á fer una visita á un obrer qualsevol.

Alli veurán al fill del treball habitant en un quart pis, modestament amoblat, y vivint ab sobrietat, anant vestit ab tanta decensia com llimpiesa y economía.

Y aquell home, pobre com es, pot anar per tot arreu ab lo cap alt, sense que ningú pugui dirli que deu lo loguer de casa, que compra al fiat y ha estafat al sastre que li ha fet lo vestit.

¿Poden dir lo mateix molts que van per aquets carres y plassas, montats en briosos caballs ó assentats en desllumbradoras carretel·las, lluint trajes luxosos?...

En lo nostre país s' ha de seguir la linea de conducta que 'ns senyala l' obrer desde casa seva. Lo cas está en sabernos contentar ab lo que tenim y en no enmatllevar res á ningú. Si fem economías, si prescudim de tota aquesta colla d' abeyas que rodejan als ministres, será possible que la nació adelanti; pero si volem sostenir lo luxo de are, si volem anar boníchs y gastar molt, no tenim remey: ens haurém d' empenyar fins al coll y despres..... despres haurá de venir la República á fer suspensió de pagos y á dir als acreedors que vagin á reclamar sos credits als verdaders deutors.

Perque si hi ha algú que 's cregui que la República podrá may acceptar la responsabilitat dels disbarats qu' está cometent la gent que 'ns governa, s' equivoca de mitj á mitj.

Un lloro que sabia parlar á las mil maravillas y que deya *caballero* ab una naturalitat que pasmaba, va fugir del seu amo y va anar á parar en un bosch.

Un pagés que 's trobaba allí tallant llenya, que desconeixia per complet aquesta classe de animal, quedá admirat de sa hermosura y 'l volgué agafar ab molt cuidado per endursel á casa seva. Ab aquet proposit se acostá á la bestia á poch á poch y de puntetas, y quan ja estaba á punt de posarli la má á sobre 'l lloro li digué:

—Caballero...

—Dispensi, contestá 'l pagés tot sofocat, 'm pensaba qu' era un aucell.

Un mut va trobar á un que no ho era, pero que parlaba com si ho fos perfectament, y 's posá á sostenir ab ell una llarga y viva conversa. En aixó, arribá un altre que també era amich del mut y que sense serho parlaba també ab signos, y prenent per mut al altre qu' enrahonaba ab lo que ho era, 's barrejá en la conversa. Al cap de un rato lo mut se 'n aná y 'ls dos que no ho eran quedaren junts y seguiren la conversa muda, creyentse l' un que l' altre era mut, per espay de bon rato.

A lo millor de la conversa un dels dos trobá un amich que li digué:

—¿Que fas?

—Res, contestá l' altre, creyent que son company no 'l sentia, aqui estich ab aquet dimontri de mut que no sé com treuremel de sobre.

—Lo mut será vosté, contestá l' altre tot cremat y deixant á son company ab un pain de nás.

Sense saber com sortir del pas, ab la camisa sens' arribans al cos, no atinant á responder de una manera brillant, muts de sorpresa, aixafats del tot, publiquem lo següent

REMITIT.

Ciudadá Director de LA CAMPANA DE GRACIA.

Federal: En lo número 66 del vostre periódich me apart que tocáu l' *esquella* quan os mofau del inclit trovador de Montserrat Don Víctor Balaguer, considerant que no es mereixedor de ser académich de la llengua espanyola.

¿Quan cert es que la passió política cega á tothom!

Justament negau á Don Víctor Balaguer la qualitat que tot lo mon l' hi deu reconeixer. Si l' haguessiu estudiat com jo sabriau qu' es un de 'ls escritors que mes han enriquit lo idioma de Cervantes. ¿Si n' ha inventat de locucions, modismes y fins paraulas! Llegiu sas obras (1) y reconeixereu que bé mereix que sel' hi dongue algun títol; llegiulas, llegiulas y mudareu de pensar.

Com á traductor ha publicat un famer de noveias de Sée, Dumas, Sand, Lamartine y altres, en totas las quals hi trobareu rasgos propis de son clar ingeni. En lo «Arturo» del primer citat, veureu ab quina energia diu:

Le dió un golpe de pistola,

lo qual ni Cervantes ni Cheste ho habian dit may ¡y aixó qu' eran de tropa!

Com á novelista original, llegiulhi lo Don Joan de Serrallonga, ahont trobareu un diálech digne de Dumas pare, y en lo que hi ha la pregunta:

¿que hora es ahora?

¿Aqui se l' hi ocorre, sino es á D. Víctor, preguntant en present, determinar lo temps? ¿Y aixó no es de agrahir per la Academia?

¿Y com á poeta castellá?... ¿Qué no heu vist ni llegit son Ausias March? Aquet bon amich del Príncep de Viana, arriba al cas de dir:

Veo la luz apagada!

¿No es cert qu' es un modo felís de dir que está á las foscas?

Basta ja: espero qu' en vista d' aquestos pochos pero bons datos, rectificareu lo concepte que teniu format del poeta, novelista, historiador, estadista, geográfich, postal y semaforích Don Víctor Balaguer, ex-president de la *Juventut dorada* de Barcelona quan Cristina valia 'l tiro, anti-madrilenyo quan fou de moda, mes liberal que Riego quan lo de 'n Prim, monárquich federal quan la Revolució, anti-estrangerista quan candidat, portador de reys estrangers quan diputat, votador de quintas, consums y centralisació despres, petxina del Estat ahir y cortesá de la Cisterna avuy.

Ja sabeu que no vol mal á ningú

PAU TRANQUIL Y QUIET.

BATALLADAS.

Los conservadors de lo *propi* estant molt espantats ab la *Internacional*.

Que prenguin un xich d' aigua naff.

¿Pero senyors conservadors: ¿que 'ls hi ha de fer la *Internacional*?

¿Que tenen por de que se 'ls meji vius?

No hi ha cuidado. Mes abiat vostés s' hauran menjat, vius ó morts, als internacionalistas.

Sense que 'ns volguem ficar en si lo programa de la *Internacional* es ó no acceptable en totas sas parts, ó de si ho es acceptant certas reformas, proclamem molt alta la seva legalitat.

(1) ¿No demana poch aquet senyor!

La *Internacional* representa la práctica del dret legítim de associarse los obrers que trobin bona y perfecta sa bandera.

Si la últim crisis ministerial s' bagueés resolt á favor del general Serrano, la *Internacional* hauria sigut declarada fora de la lley.

Y quan tant perill corra la existencia de la *Internacional* ¿encara hi ha qui aconsella als obrers que no 's fiquin en política?

Hi ha consells que sols s' esplican tenint presents los antecedents de alguns dels que aconsellan.

En lo ministeri de Gracia y Justicia 's tracta d' economisar. . .	86.000.000
En lo de Guerra.	50.000.000
En lo de Foment.	152.000.000
En lo de Marina.	20.000.000
En lo de Hisenda.	20.000.000
En lo d' Estat.	4.000.000
En lo de la Gobernació.	4.000.000

Total. 336.000.000

En aquestas xifras no hi cap mes que 'l següent comentari:

¡Lástima grande que no sea verdad tanta belleza!

Suposin que las anteriors economías fossin una veritat, que no ho serán.

Donchs encara no son res comparadas ab las que faria la República Democrática Federal.

Lo senyor Genové es mes *vin* de lo que jo may hauria arribat á pensar.

Allavoras que, *sent ell de la Junta de la Casa de Caritat*, va fer que 'ls seus subordinats, los metjes de la casa, donguessin dictamen sobre 'l rob anti-escofulós invenció seva, ja vaig dir: aquet senyor no té res de tonto, aquet senyor se veu que té molta lletra.

Pero tot aixó no es res ab lo qu' are acaba de fer. Com qui no diu res, com aquell que no treuca cap plat ni cap olla, ha publicat un prospecte del seu establiment en lo qual, ocupant duas páginas de lletra menuda, anuncia ab gran pompa lo Rob anti-escofulós, aprofitant la ocasió per ferne l' apología y per contestar (al menys aixís m' ho ha s. mblat) á la Junta de la casa de Caritat que actualment administra aquell establiment y que fá figurar entre las reformas útils que ha fet la de la supressió del referit Rob.

Publica en aquet prospecte una comunicació dels metjes de la casa posant als núvols l' invent del senyor Genové. ¿Qu' habian de dir los metjes? Jo voldria veurer si cap de vostés diria mal del amo tenintlo al devant. Lo cas hauria sigut que 'ls metjes no haguessin tingut cap lley d' influencia moral. Y sino ¿perqué en virtut de la llibertat científica que 'ls ha donat la nova junta, l' han suprimit? Perqué no hi habia ningú de qui la opinió pública pogués dir que s' hi prenía interés.

També 'm fá gracia l' acte de generositat, que fá públich, de haber cedit lo Rob ab un quaranta per cent de rebaixa.

Si jo sapigués que puch contar ab un bon mercat, també oferiria 'l género, no ab un quaranta sino fins ab un cinquanta per cent de rebaixa.

Aixó prescudint de que l' senyor Genové 's guarda molt be de dir lo que 'l Rob li costa, perque 'l públich pugui sabé 'ls graus de generositat que calsa.

Lo mes important que té 'l prospecte es que 'l senyor Genové mateix fa constar que en 23 mesos s' han consumit en la casa de Caritat, 3024 ampollas de Rob y que han costat, ab tot y la rebaixa del 40 per cent, 2540 escuts que de la butxaca del tesorer de la casa varen passar á la del senyor Genové.

Si tant segú estava aquet modern Holloway ó Morisson de son invent, habia de haber comensat per fer dimissió de la Junta, y allavoras ningú hauria pogut dirli que per introduir lo seu aixarop en la casa de caritat s' *habia aprofitat de la ocasió*.

Recomanem aquet prospecte al ministeri Zorrilla.

S' ha disposat que d' aquí en endavant, quan las diputacions y Ajuntaments vulguin dirigir-se á las Corts, puguin ferho directament sense necessitat dels governadors civils.

De modo que un altra vegada que hi hagi Diputació Republicana, si encara es governador Don Bernat, podrà demanarse la seva destitució directament á las Corts.

Aixó ja es una ventatja.

Lo Papa va fer l' altre dia un discurs en lo qual va dir que 's sent fatigat, pero que may rendirà las armas.

Aixó ja es sabut:

*Genio y figura
hasta la sepultura*

Pio nové diu que may rendirà las armas.
¿Quinas armas?

En Puig y Llagostera ha enviat un telégrama al senyor Ruiz Zorrilla, felicitantlo per haber declarat en ple parlament lo qu' ell ha declarat en moltes cartas, aixó es: que en Espanya hi ha molta immoralitat. Al felicitarlo li desitja que no 'l condemni á presiri com li ha suchseit á n' ell.

Aquet telégrama es un epigrama de primer órdre.

En lo projecte de reorganisció del exercit francès hi entra la disolució de la guardia nacional.

Aixó val tant com dir que altra vegada tornarem á presenciar escenas de sanch en la ve-hina nació.

En los departaments está encara organiscada y ben armada la milicia.

¿Y pot ningú creurer que entregará las armas, que convindrà en la disolució sense disparar un tiro?

L' Assamblea francesa es traydora á la Fran-sa y mereixeria que las milicias dels departaments donguessin prompte compte d' ella.

Los periódichs d' Ita'ia 's mostran indignats y ab rahó contra 'ls discursos que varen pronunciar en la Assamblea francesa Mr. Thiers y Doupanloup. Lo discurs de aquest últim no té cap gravetat. Doupanloup es bisbe y com á tal, ja que 'ls seus han rebut un cop mortal ab l' caiguda del poder temporal, té 'l dret del *patuleo*. Pero lo que té gravetat es lo discurs de Mr. Thiers, en que, ab bonas paraulas, ve á dir que si accepta 'l fet de la caiguda del poder temporal es per forza y porque 's considera impotent per restablirlo.

¿Es aixis com deu parlar lo gefe del poder executiu de una nació referintse á fets consumats per una altra nació aliada? ¿Es aixó obrar ab prudencia?

Afortunadament pot mes la forza de las ideas, l' esprit del sigle, que totas las proócupacions é intencions dolentas dels tiráns de la terra.

S' ha d' anar endavant... ¡y caminarem!

Si 'l rey vé, com diuhen, hi haurá grans festassas. Nosaltres voldrem ser fiels cronistas y 'ls ho explicarem tot.

¡Ja 'n veurem de veteranos y casacas ab curriolas!

¡Y don Bernat no se 'n vá! ¡Es que mirin qu' es molt don Bernat, aquet don Bornat! ¡Si jo 'm pensaba qu' habia dimitit! ¡Que 'n té poca de... de voluntat d' anarsen!

¡Y 'n Gaminde tampoch se 'n vá! ¡Y també deyan qu' habia presentat la dimissió!

Vaje are si qu' estich desenganyat.

En aquet mon no hi ha mes que dimisionaris que retiran las dimisions.

Deya un telégrama que 'ls ministres habian dit al rey que los dissaptes pujarian á la Gran-ja per celebrar concell, y que 'l rey 'ls va dir que no 's molestessin, que ja baixaria ell á Madrit.

Al endemá va arribar un telégrama anun-

ciant que dos ministres habian anat á la Granja.

De modo que no hi ha res del que habian dit. Ja hi estem acostumats á n' aquestas cosas.

No 'm trobo gaire be. French banys, 'm llevo dematí y vaig á prendre la fresca, menjo be, treballa poch... y res, no 'n puch sortir, no 'm puch trobar be.

Es clar: afigurintse qu' encara s' ha de nombrar lo ministre d' Estat y... ¡tinch una por de que 'n fassin á ne 'n Sagasta!...

Senyor Zorrilla, tornins lo ral que no volem mes *comedia*.

Lo seu programa no es pe 'ls actors que l' han de desempenyar.

Vosté y 'ls seus me fan l' efecte de la companyia del Odeon, posant en escena l' *Otello* d' en Shakespeare.

Referintse al prospecte del famós senyor Genové, un estadista ens remet lo següent sueltó:

JARABE ANTI-ESCROFULOSO DE GENOVÉ.

Aixis se titulaba un prospecte que 'l altre dia repartiren als suscritors de *El Telégrafo* y del *Diari*.

En lo prospecte 's diu qu' en la Casa de Caritat, aquest aixarop ha produhit tants bons efectes, desde la mitat de 'l any 1869 que 's va donar als escrofulosos. En proba dels bons efectes diu que en 1870, de NORANTA NOU escrofulosos que hi hagué, sols ne moriren quatre, y en lo que va de 1871, de VUITANTA DOS, sols un n' ha mort.

Mes avall, cap al últim del prospecte, pera fer veurer lo poch que habia costat á la Casa aquella de beneficencia, l' aixarop de Genové, diu que per *terme mitj*, durant los 23 mesos que 's donaba aquet remey en la Casa, prenian l' aixarop CENT MALALTS DIARIAMENT, y ab aixó conta lo que toca per cada hú.

Per mes que hem barrinat, no hem pogut trobar aquell *terme mitj*. Vejam si algú 'ns contesta á lo quo anem á preguntar:

¿Si en tot l' any passat sols hi hagué en la Casa *noranta nou* que prengueren l' aixarop, y en lo que va d' aquest any, sols n' hi ha hagut *vuitanta dos*, com pot ser que per *terme mitj* hagin près l' aixarop *cent* escrofulosos *diariament*?

Desitjariam que 'l senyor Genové 'ns contestés.

Per lo demés, creyem perfectament que dit senyor *sols* ha cobrat de la Casa de Caritat 2,540 ESCUTS 126 MILESSIMS, per l' aixarop anti-escrofulós que ha suministrat durant 23 mesos, fent la rebaixa d' un 40 per cent, ab un *desprendiment* digne de elogi, encara que 's prengui en compte que 'l senyor Genové era individu de la Junta de govern de la Casa, mentres se feya us en ella de aquet *medicament especifich*.

Per primera vegada se posará bé, á la major brevetat, en escea la obra del reputat escritor Sr. Aulés en lo Teatro de Novetats, titulada TRES BLANCHS Y UN NEGRE.

Coneixem aquesta obra que supera en merit literari á *Cinch minuts fora del mon* y *Lo diari ho porta* y estem segurs de que en mans d' artistas de debó obtindrà un exit brillant.

Hem tingut ocasió de veurer las 26 láminas que anirán intercaladas en la obra que prepara lo nostre editor senyor Lopez sobre la Comuna de Paris. No dubtem en assegurarshi que s' admirarán del luxo de la edició y de la baratura del preu.

Preparintse per comprar una historia de la *Comuna* de Paris, molt ben il·lustrada, brillantment escrita per un dels mes distinguits y reputats escriptors de Catalunya y molt ben impresa. Lo preu repetim que será molt barato. En fi, ja ho veuran dissapte, puig potser aquell será 'l dia en que veurá la llum pública.

Aquesta nit té lloch lo benefici del senyor Mayeroni, posantse en escena la producció de

Skakespeare «Otello.» Ab tant plausible motiu tenim entés que 's prepara al beneficiat una ovació brillant. Hi assistirem y esperem que vostés farán lo mateix.

IMPOSSIBLES.

Digasme, Fabi, que la nit es dia,
Llum es la fosca, que lo mar es sech;
Digam que plohuen calamars y llusos,

Tot ho creuré.
Pro que governin ab acert los homes
Fills de lo sempre saballut progrés,
Es una cosa que per mes que ho juris,
Noy, no pot ser.

Digam que pára sa constant carrera
L' astre de 'l dia, que sos raigs son frets;
Digam que l' aigua s' ha tornat vi ransi,

Tot ho creuré.
Pro que de Cuba ja la guerra acabi,
Mes que 'ns ho diga malhaurat govern...
Pensa 'l que vulgas, pero tal noticia,
Noy, no pot ser.

Digas que Russia s' ha tornat Espanya;
França l' Australia; lo poblat, desert;
que las montanyas s' han tornat bolados,

Tot ho creuré.
Pro que los mestres ne van tips y cobran
Desde que á Espanya lo progrés vingue,
Que 'ls de la farsa de miseria 's moren,
Noy, no pot ser.

Digam que 'l trópich se n' ha anat al polo;
Que Pio nono n' ha quedat pobret;
Digas que 'l Carlos no va may á missa,

Tot ho creuré.
Pro que 'l monárquich que engendrà Setembre
Tot lo que un dia prometé compleix;
Qu' ell en sa vida n' ha volgut monissos,
Noy, no pot ser.

UN LLÚS D' IGUALADA.

CORRESPONDENCIA DE «LA CAMPANA.»

H. V. Barcelona. Li publicaré á son debut dia.—S. A. y G. Id. Sentho no poder posar sa poesia. Es molt bonica, pero es masa llarga.—Llus de Igualada. Escriguí forsa, que vosté ne té res de llus.—E. S. Barcelona. La seva poesia es bona, pero no es propia per la *Campana*—J. B. Lleida. La publicaré.—Matassons. Barcelona. No li puch posar.—T. R. Id. No fan. Li advertexo que en la *Campana* may sortir res que no siga moral.—Un jove federal. Id. si senyor, ab molt gust.—Tranquil. Id. Rebuda la solució. La xarada nova no's pot inserar.—Fra Geroni. Id. Tampoch 's pot inserar.

Solució á la xarada del número passat

CA-NO-VAS.

XARADA.

La prima serveix als homes!
per ferse un bon capital...
no sentne d' aquells tant vagos
que may volen treballar.
Segona y primera juntas
de 'ls ous m' agrada bastant,
si 'ls saben passar per aigua
ó bé 'ls saben fer ferrats.
Quan un conta una butllofa...
—Mentida,—per ser mes clá,
y alguns la primera y tersa
li esguerran, ja está enfadat.
La primera y cuarta juntas
se diu si 's vol ser galant...;
y 'l tot es cosa notabla
que poch ne fa vá arribar
per ferne sols la delicia
y 'l plaher dels catalans.
Lector, si no ho endevinas
te dich que ja 'ts pot desá,
perqué xarada tant clara
francament, no l' has vist may.

ANDREU PENADO.

La Solució, per suposat, dissapte.

Barcelona. Imp. de la V. y F. de Gaspar.

I. LOPEZ, editor.